

Престрѣва с. ж. форель: Ботката и презъ девѣтъ стени престрѣвата подуша. Габрово. Кн. 70. ср. пестрѣва, пѣстрѣва.

Прѣстрѣжъ ил. св. Прѣстрѣгувамъ ил. дл. оскоблю, оскаблива; оскребу,—аю: На сутрента, тя станѣла рано, опекла хубава прѣсна китка, престъргала и... Пс. 2, 160.

Прѣстѣпамъ ил. св. Прѣстѣпвамъ ил. дл. переступлю,-аю: Единъ отъ момци-тѣ поведе хоро-то, и починая да играшъ и престѣпять така легко и правилно, що-то сѣкашь, че единъ само играе. Ч. 12. Годеникъ-тѣ прѣстѣпва гордо, и тихо и мѣдро. Ч. 73. Нашъ Грую подигна са (отъ винопродавницата); крака му зарзореха, на криво на ляво, той прѣстѣпваше. Зк. 68.

Прѣсѫшъ ил. св. Прѣсѹшвамъ ил. дл. 1) высушу, высушиваю, осушу,—аю: Господъ чудба имъ даде, Вода-та имъ пресуши. М. 31. Йои Боже ли, мили Боже! А исахни там гора, Да присушишъ таз вода, Да си вида миленъ брата. В. 217. Да имъ присущъ сълзитъ отъ очи-тѣ, защото всякъ день сѫ были въ плаче. Зк. 135. Мокаръ въ бѣчвѣ влази, а сухъ излази. Сир. много піе, що-то въ бѣчвѣ-тѣ да го попнешъ (*Kap. шопнешъ*) и нещъ пресушава (прешушава *Kap. 79*). Ч. 185. 2) высохну, высыхаю, може—что прѣсѣхнѫ: Вардаръ былъ присушилъ, И га отидоха, И га се в’риаха, Вардаръ былъ притекалъ. Дана имъ се моли: Гемиѳи брате! Поминайте башта. В. 97. —са, высохну: И дѣрво-то ми сѣ пресушило, Що имаше до три кука’ици. М. 239.

Прѣсѣхнѫ ил. св. Прѣсѣхвамъ ил. дл. 1) пересохну, пересыхаю, изсякну: Азъ ке те скоро прижала, Кога да море присахне, Да никне трева зелена, Да косетъ чавръ ливада. В. 239. А га беше Марко прѣзъ гора зелена, Вода прѣсихнала, гора повѣхнѣла,—, пията не пѣять. Бол. 40. Търговицта прилича като на нѣкои изворы: ако имъ обърнете теченietо на друга страна, тѣ прѣсѣхватъ (*vous les faites tarir*). Т. 48. Гърция и Римъ, сами признати до сега за источници класическоаго съвршенства, присихнахѫ. (*La Grèce et Rome—sont taries*). Б. С. р. 8. 2) о животныхъ лишусь плодородія. Прѣсѣхнуване с.: Пресѣхнуването, илавината. Р. А. 81.

Пресѣка с. ж. водораздѣлъ: За водораздѣлъ чухъ въ Срѣдня гора и думата пресѣка. Пс. 8, 32.

Прѣсѣда с. ж. сужденie, критика: Ние ще са удержанме да кажемъ пресѣда-та си, ако и да сме извѣстни за способноста и за веспособноста на Г-на Дамаскина; ще кажемъ само, че грѣшка-та е въ избиранie-то на този—рилски св. монастирски старецъ. Л. Д. 1876 р. 11. Да са издига погорѣ отъ сѣка пресѣда ва чловѣцътъ (*au dessus de toute critique des hommes*). Т. 197.